

nogen viden til spille, hvis man virkelig ønsker at skaffe sig den.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg betragter ikke dette her som et forligsbud. Der har aldrig været tale om noget som helst forlig, og hvis der er tale om et forlig, kan vi stort set ikke ændre noget som helst her i Folketinget.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der er naturligvis ikke tale om et forlig, hvis to partier bare stemmer ens ved en afstemning, og der er heller ikke tale om et forlig, hvis et parti f.eks. stemmer for et forslag, som regeringen fremsætter.

Men det, som vi i hvert fald opfattede – specielt fru Anne Baastrup, som ikke kan være til stede på indeværende tidspunkt – var, at der var tale om et forlig, fordi der forelå noget skriftligt i forbindelse med bl.a. betænkningen. På det tidspunkt blev det betragtet som et forlig fra SF's side, men jeg kan forstå, at det blev det ikke fra Venstres side.

Der er slet ikke tale om, at vi går rundt og siger, at alting er forlig, for som jeg sagde før, er det ikke sådan, at bare man stemmer ens, er der tale om forlig. Men vi troede, der var et forlig på dette område, og derfor havde vi forventet, at regeringen havde indkaldt alle de partier, som er med i aftalen, som det fremgik af betænkningen fra dengang.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik noget svar fra fru Inge Dahl-Sørensen, men lad mig sige med det samme: Fra Socialdemokratiets side er det ikke et spørgsmål om at bevare et råd for rådets skyld, slet ikke.

Men på det tidspunkt, hvor denne lovgivning var undervejs – og den var faktisk lang tid undervejs – var vi alle sammen godt klar over, at det var en meget stor forandring. Det var faktisk nye reformer, der blev lavet på en række områder, og derfor var man som en del af det samlede hele enige om, at man skulle give dette råd mulighed for at følge de nye reformer og se, hvordan det kørte, og samtidig give det mulighed for forskning som et uvildigt organ, samtidig med at vi havde Adoptionsnævnet som den anden søjle.

Derfor er jeg nødt til at spørge én gang til: Når fru Inge Dahl-Sørensen dengang mente, det var rigtigt, hvad er det så, der har ændret sig?

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Så vidt jeg husker, var det ikke kun fru Anne Baastrup og jeg, der havde den opfattelse, at der skulle oprettes et adoptionsråd, det var vi alle enige om. Det er muligt, at fru Anne Baastrup var bannerføreren, og jeg tager såmænd hatten af for hendes aktive medvirken til at få oprettet et sådant adoptionsråd. Jeg syntes på det tidspunkt sådan set også, det var en udmærket idé. Men jeg nægter at tro, at verden falder sammen, fordi dette adoptionsråd ikke findes mere, for selvfølgelig kan det lade sig gøre med Civilretsdirektoratet eller Adoptionsnævnet.

Vi er enige om, at dette råd stort set ikke har kostet noget. Så vidt jeg kan forstå, er det noget med 200.000 kr., og det er jo ikke alverdens penge. Det er i store træk til kaffe og brød en gang imellem, så det er sådan set ikke det, det drejer sig om. Hvis man virkelig vil gøre noget, kan de mennesker stadig råde de personer, som gerne vil have råd, så alt går ikke i stå, fordi Adoptionsrådet bliver nedlagt. Jeg kunne forstå, at hvis det var noget, der virkelig skulle bruges mange millioner på, havde man ikke pengene til det, men jeg nægter altså at tro, at der bliver nogen forskel.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg må indrømme, at jeg forstår slet ikke fru Inge Dahl-Sørensens argumentation. Ét er selvfølgelig, hvilke forståelser der kan have været partierne og ordførerne imellem, og det kan man måske tage en diskussion om ved en anden lejlighed. Men noget andet er jo det, som rådet har lavet. Det er da klart, at hvis man virkelig vil noget, kan man selvfølgelig også gøre det, og partierne var jo enige om, da man lavede ændringerne af adoptionsloven i sin tid, at der skulle oprettes et adoptionsråd, og at det havde et godt formål.

Jeg har endnu ikke hørt ét eneste godt argument fra fru Inge Dahl-Sørensen side, som tilsliger, at Adoptionsrådet skal nedlægges – jo, jeg har hørt ét godt argument, og det er, at det er blevet besluttet et andet sted, fordi man skal spare nogle penge. Hvis det er argumentet, synes jeg bare, fru Inge Dahl-Sørensen skal sige det helt åbent i stedet for at sige, at hvis man vir-